

Zwariowana Siódemka

Gazetka Szkolna
przy Szkole Podstawowej nr 7
w Tczewie

Wrzesień 2020

WITAJ !
SZKOŁO

**Z ŻYCIA SZKOŁY
CO? GDZIE? KIEDY?
(BYŁO...JEST...BĘDZIE...)**

- Rozpoczęcie roku szkolnego 2020/2021
- 1 września - 81. rocznica wybuchu II wojny światowej
- Bezpieczna droga do szkoły i do domu
- „Ogarniam szkołę”, czyli jak przetrwać rok szkolny
- Redakcja „Zwariowanej siódemki”
- 17 września - 81. rocznica napaści sowieckiej na Polskę
- Wywiad z Panem Pawłem Czerwińskim
- Już niepotrzebne, czyli dlaczego schroniska są pełne porzuconych psów i kotów
- Nietypowe święta w październiku
- Recenzje do nowych książek zakupionych w ramach „Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa”
- Wiadomości z biblioteki
- Strefa śmiechu

ROZPOCZĘCIE ROKU SZKOLNEGO 2020/2021

Dnia 1 września rozpoczęliśmy nowy rok szkolny 2020/2021. Był bardzo podobny jak zakończenie roku 2019/2020 - a więc:

- maseczki
- 4 wejścia do szkoły
- dezynfekcja rąk
- dystans społeczny
- brak wspólnego apelu
- spotkania z wychowawcą.

Miejmy nadzieję, że wkrótce to minie i zaczniemy normalnie

funkcjonować. Ale na razie musimy przestrzegać wszystkich obostrzeń związanych z koronawirusem i mieć nadzieję, że nikt z nas nie zachoruje.

Jak to zwykle na pierwszym spotkaniu bywa poznaliśmy plan lekcji i nowych nauczycieli:

- p. Agata Kasprowicz (nauczycielka języka polskiego)
- p. Joanna Prabucka (nauczycielka języka angielskiego)
- p. Monika Serkowska (nauczycielka języka angielskiego)
- p. Martyna Talaśka (nauczycielka języka angielskiego)
- p. Hanna Sobecka (logopeda)
- p. Bogumiła Strzedulla (światlica)
- p. Maria Zwolicka (fizyka).

Poza tym kadra w starym składzie.

Trzymajmy się i wszystkiego najlepszego w Nowym Roku Szkolnym 2020/2021.

Przede wszystkim serdecznie witamy wśród nas „zerówkowiczów”

i pierwszaków - powodzenia w nauce!

Od redakcji

1 września – 81. rocznica wybuchu II WOJNY ŚWIATOWEJ

II Wojna Światowa to największy, najkrwawszy i najtragiczniejszy konflikt zbrojny w historii świata. Pochłonął ok. 55 milionów ofiar. Trwała ona od 1 września 1939 r. do 8 maja 1945 roku.

1 września 1939, Niemcy wkraczają do Polski, dokonując zbrojnej agresji na Polskę na całej długości granicy międzypaństwowej. Symbolicznymi miejscami rozpoczęcia wojny były [nalot na Wieluń](#), przeprowadzony przez eskadrę 4 Floty Powietrznej feldmarszałka [Wolframa von Richthofena](#), ostrzał [Wojskowej Składnicy Tranzytowej na Westerplatte](#) przez pancernik „[Schleswig-Holstein](#)” i Obrona Mostów Tczewskich.

Hitlerowcy zaatakowali Tczew już o godz. 4.34, a więc 11 minut przed oficjalnym rozpoczęciem II wojny światowej. Tczewa broniło ponad tysiąc polskich żołnierzy, których głównym zadaniem było zabezpieczenie mostów - kolejowego oraz drogowego - i niedopuszczenie do tego, by dostały się one w ręce nieprzyjaciela. Jeśli obrona okazałaby się niemożliwa, walczący otrzymać mieli rozkaz zniszczenia obu połączeń, by udaremnić Niemcom przeprawę przez Wisłę. O godzinie 4.34 rozpoczęło się natarcie z powietrza.

Samoloty bojowe nadleciały w okolice grodu Sambora i zbombardowały strategiczne dla miasta cele: okolice mostu, koszary i elektrownię. W tym samym momencie miał się rozpocząć atak od strony Lisewa. Polacy mieli rozkaz, aby obronić mosty,

a jeżeli to by się nie udało, to wysadzić je tym samym niweczając plany przegrupowania wojsk z terenu Wolnego Miasta Gdańsk oraz Prus Wschodnich do Polski. Pierwsza faza wysadzania rozpoczęła się o godzinie 6.10, kolejna o 6.40. Polscy żołnierze wykonali powierzone zadanie, mosty nie dostały się w ręce wroga.

Walki na frontach II wojny światowej toczyły się w Europie, w Afryce, w Azji i na wszystkich oceanach. W wojnie brały udział kraje ze wszystkich kontynentów.

1 września 1939 r. to jedna z najważniejszych dat w nowoczesnej historii. Ten jeden z największych konfliktów zbrojnych w dziejach ludzkości zaczął się w Polsce. Wrogo nastawieni do nas Niemcy zaatakowali wtedy nasz kraj. Polacy nie mogąc doczekać się reakcji ze strony swoich przyjaciół przez długi czas musieli samodzielnie stawiać opór agresorowi.

Od redakcji (na podstawie Wikipedii)

Bezpieczna droga do szkoły i domu

Zasady bezpieczeństwa dzieci na drodze:

1. Do szkoły idź drogą uczęszczaną, nie chodź „na skróty” przez miejsca nieznane oraz mało bezpieczne.
2. Jeśli nie ma chodnika idź poboczem lewej strony jezdni.
3. Przez jezdnię przechodź w miejscach wyznaczonych np. pasami lub oznaczonych sygnalizacją świetlną. Pamiętaj zawsze przechodź na zielonym świetle. Jeśli nie ma sygnalizacji świetlnej ustaw się przy krawędzi chodnika, zobacz czy nie nadjeżdża samochód z lewej strony jezdni, następnie z prawej strony jezdni i jeszcze raz upewnij się czy z lewej strony jezdni nie nadjeżdża samochód. Kiedy jesteś pewny że nie nadjeżdża żaden samochód możesz przejść przez jezdnię.
4. Nigdy nie należy przebiegać przez jezdnię, nawet jeśli masz zielone światło i jesteś na pasach.
5. Nie należy przechodzić przez jezdnię w nie dozwolonym miejscu.
6. Ważne jest aby uczniowie nosili elementy odblaskowe, widoczne dla nadjeżdżających kierowców np. umieszczone na plecakach, czy częściach ubioru zewnętrznego.
7. Nigdy nie wolno wychodzić na jezdnię zza samochodu.

8. Wybierając drogę do szkoły wybierz najbezpieczniejszą drogę, unikając miejsc niebezpiecznych. Podczas drogi do szkoły może zdarzyć się, że obca osoba będzie zachęcała, nakłaniała ciebie do nawiązania rozmowy.

Aby zapobiegać niebezpieczeństwu ze strony obcej osoby na drodze należy przestrzegać określonych zasad:

1. Jeśli jesteś zaczepiany przez nieznaną osobę powiadom o tym zdarzeniu rodziców lub opiekuna.
2. Nie przyjmuj od osoby nieznajomej słodyczy, zabawek, pieniędzy mimo namowy, nigdy nie można być pewnym czy osoba obca ma względem Ciebie dobre zamiary.
3. Nie ufaj obcej osobie, nie oddalaj się z taką osobą od miejsca zamieszkania nawet jeśli będziesz przez taką osobę zachęcany i namawiany.
4. Nigdy nie wsiadaj do samochodu nieznajomej osoby, nawet jeśli taka osoba proponuje ci podwiezienie do domu np. nowym, super sportowym samochodem - może Tobie grozić niebezpieczeństwo ze strony tej osoby.

W drodze do szkoły, czy ze szkoły do domu może zdarzyć się, że w pobliżu będzie biegał jakiś obcy pies. Aby pies nie zrobił tobie krzywdy postępuj z wymienionymi niżej wskazówkami:

1. Nie dotykaj i nie głaskaj psa,
2. Nie wchodź na teren prywatny pilnowany przez psa,
3. Nigdy nie drażnij psów, nawet jeśli są za ogrodzeniem.

Jak się zachować, co robić, gdy pies zaatakuje:

1. Nie uciekaj, stań nieruchomo!
2. Nie krzycz, nie machaj rękoma!
3. Ostoń rękoma szyję, nie patrz psu prosto w oczy!
4. Nie wykonuj żadnych gwałtownych ruchów dopóki istnieje groźba ataku psa!
5. Jeżeli pies chce Cię ugryźć - odgrodź się od niego kurtką, plecakiem, torbą z zakupami, rowerem lub innym przedmiotem!
6. Jeśli pies Cię przewróci, zwiń się w kłębek, leż nieruchomo twarzą do ziemi, nie krzycz, ostoń ramionami szyję, uszy i głowę!
7. Jeśli pies wycofa się, poczekaj aż odejdzie na bezpieczną odległość i sam powoli wycofaj się!

Od redakcji

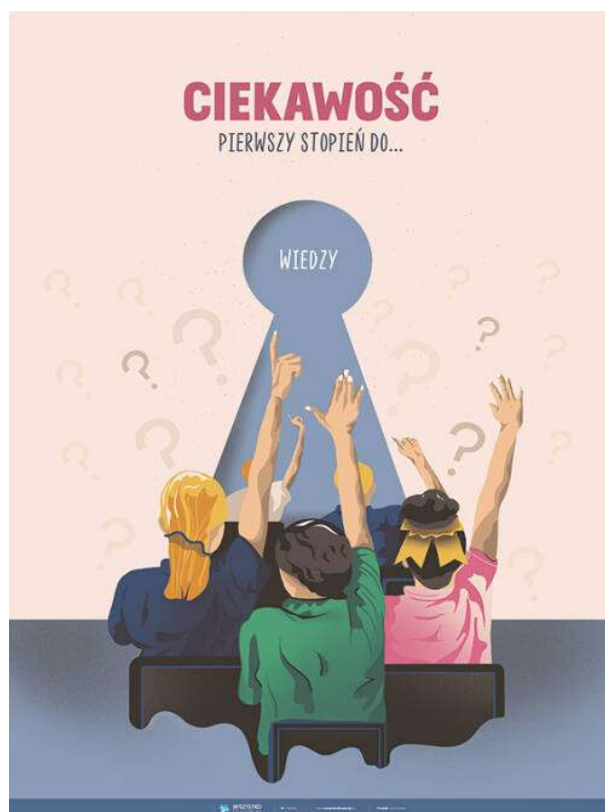
„Ogarniam szkołę”, czyli jak przetrwać rok szkolny

Co na ten temat mają do powiedzenia inni uczniowie?

- Ja uważam, że wystarczy uważnie słuchać na lekcjach. Nie rozmawiać, nie rozpraszać się, tylko słuchać. I tyle.
- Nie spóźniaj się, nauczyciele mają na to alergię - coś o tym wiem.
- Bierz udział we wszelkich możliwych konkursach i sprawdzianach, rób projekty i dodatkowe prace, dużo się zgłaszaj.
- To raczej oczywiste. Przygotowuj się do sprawdzianów. Przy średniej ważonej, sprawdziany liczą się najbardziej, więc to na nich trzeba się skoncentrować.
- Pierwsze i najprostsze - lekcje odrabiaj w dniu, w którym były zadane.

TERAZ JEST DOBRY MOMENT, BY WDRAŻAĆ WSZELKIE
AMBITNE PLANY W ŻYCIU!
8 X JAK ZWIĘKSZYĆ EFEKTYWNOŚĆ SWOJEJ NAUKI

1. Ucząc się, koncentruj się w 100 % na tym, co robisz

Wyłącz wszelkie programy w komputerze, które cię dekoncentrują. Wyłącz telefon lub choćby powiadomienie o przychodzących wiadomościach, żeby co chwila pikający sygnał nie odrywał cię od nauki! Nie rozmawiaj z rodzeństwem, nie rób sobie kanapek itd. Rób przez około 30 minut tylko tę jedną rzecz - ucz się. Później zrób 5 - 10 minut przerwy i wróć do nauki.

2. Ucz się w ciszy

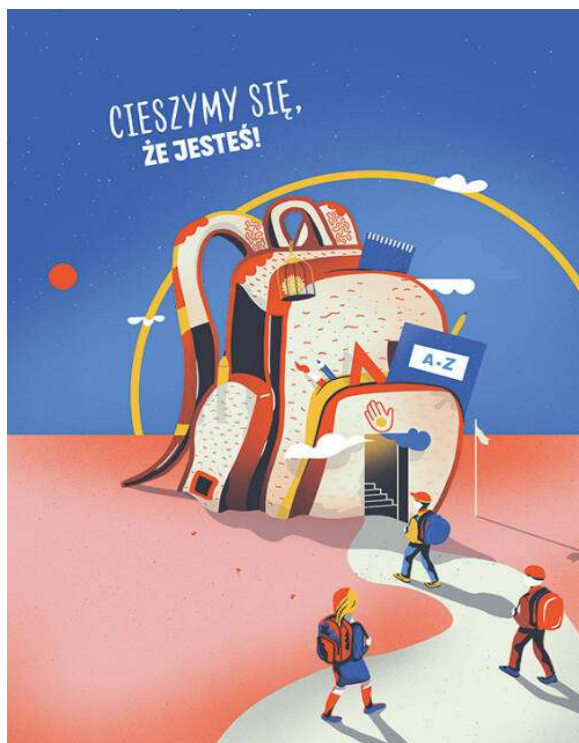
Nawet jeśli należysz do niewielkiej grupy osób, które twierdzą, że „muzyka pomaga im w nauce” i nie potrafią się uczyć inaczej niż w słuchawkach na uszach - postaraj się (stopniowo, powoli) - zmienić ten nawyk i np. ściszać muzykę, słuchać spokojniejszej itd.

3. Ucz się o mniej więcej stałych porach

Naukowcy wyliczyli, że najlepszą godziną, by zaczynać naukę, jest wczesne popołudnie (nie zaraz po lekcjach), a więc od około 15⁰⁰-16⁰⁰.

4. Staraj się uczyć z zainteresowaniem

Nie mruć: „Ale nudy!”, tylko staraj się w każdym zagadnieniu znaleźć coś, co cię zainteresuje, na każdy problem spójrz z innej strony.

5. Ucz się przy czystym biurku (najlepiej, by nic na nim nie było)
Zadbaj też o dobre oświetlenie i miej przewietrzony pokój.

6. Ucz się ze zrozumieniem, nie wkuwaj na pamięć

Pomagaj sobie rysunkami, schematami, zakresłaczami, skojarzeniami, rymami itd. Zawsze powtarzaj materiał, którego się uczysz, WŁASNYMI słowami.

7. Ostrożnie podchodź do uczenia się z kimś

Często takie wspólne uczenie przeradza się w pogaduchy. Lepszym pomysłem jest samodzielna nauka - i poproszenie np. mamy, żeby nas później przepytła.

8. Bądź wytrwały

Bądź optymistą, spodziewaj się sukcesu – ale gdy „powinie ci się noga” np. na sprawdzianie – przyjmij to jako naukę na przyszłość.

Od redakcji (na podstawie czasopisma Victor Junior nr 10/2020)

REDAKCJA „ZWARIOWANEJ SIÓDEMKI”

A oto redakcja naszego miesięcznika po zmianach:

Szymon Podjacki – redaktor naczelny

Wanda Garska

Kinga Bobrowska

Irena Armatowska

Julia Gawrońska

Małgorzata Michalak

Nikola Szulc

Te same osoby są członkami Koła Przyjaciół Biblioteki (czyli na co dzień wypożyczają książki w naszej szkolnej bibliotece)

Opiekunem „Zwariowanej siódemki” jest pani Zdzisława Mszanowska, a opracowaniem graficznym zajmuje się pani Dorota Żyśko.

17 września – 81. rocznica napaści sowieckiej na Polskę

We wrześniu 1939 r. nie tylko Niemcy zaatakowały nasz kraj. 17 września 1939 r., łamiąc polsko-sowiecki pakt o nieagresji, Armia Czerwona wkroczyła na teren Rzeczypospolitej Polskiej, realizując ustalenia zawarte w tajnym protokole paktu Ribbentrop-Mołotow. Konsekwencją sojuszu dwóch totalitaryzmów był rozbiór osamotnionej Polski.

17 września 1939 roku Armia Czerwona bez wcześniejszego wypowiedzenia wojny wkroczyła na teren II Rzeczypospolitej. Napaść na Polskę była częścią tajnego paktu Ribbentrop-Mołotow, który przed wybuchem II wojny światowej zawarły Niemcy i Rosja.

Po dokonaniu przez ZSRR napaści na Polskę aresztowano ponad 200 tys. Polaków - oficerów, policjantów, ziemian i prawników. Obywateli II Rzeczypospolitej zmuszono do przyjęcia obywatelstwa radzieckiego. Masowe wywózki na Syberię objęły około 1 mln 350 tys. Polaków; około 22,5 tys. oficerów i policjantów zostało rozstrzelanych w Katyniu, Charkowie i Twerze.

Od redakcji (Na podstawie Wikipedii)

WYWIAD Z PANEM PAWŁEM CZERWIŃSKIM

-nauczycielem wychowania fizycznego

Red.: Witamy Pana bardzo serdecznie. Mamy prośbę, czy udzieli nam Pan wywiadu do *Gazetki Szkolnej*?

P.Cz.: Tak

Red.: Wiemy, że był Pan uczniem "siódemki", jak w związku z tym czuje się Pan, pracując ze swoimi dawnymi nauczycielami (no i na dodatek z własną mamą) ?

P.Cz.: Bardzo dobrze.

Red.: Co Pan sądzi o uczniach naszej szkoły?

P. Cz.: Bardzo fajna młodzież, a przede wszystkim cieszę się, że chętnie uczestniczą w lekcjach wychowania fizycznego oraz biorą udział w zawodach sportowych.

Red.: A co sądzi Pan o Swojej klasie i jak w ogóle odnalazł się Pan

jako wychowawca?

P.Cz.: Klasa trafiła mi się bardzo fajna, obecnie jesteśmy na etapie poznawania się.

Red.: Jakie studia i gdzie Pan ukończył?

P.Cz.: Ukończyłem kilka uczelni wyższych, na kierunku m.in. **Wychowanie Fizyczne i Fizjoterapia.**

Red.: Gdzie Pan pracował wcześniej i dlaczego trafił do nas?

P.Cz.: Pracowałem w innej szkole podstawowej, ale jako były uczeń SP7 miałem przyjemność wrócić w roli nauczyciela.

Red.: Co zachęciło Pana, żeby zostać nauczycielem?

P.Cz.: **Pasja do sportu.**

Red.: Co najbardziej Pan lubi w Swoim zawodzie?

P.Cz.: **Najbardziej w tym zawodzie podoba mi się to, że mogę dzieci wiele nauczyć i bardzo mnie cieszy, gdy widzę postępy w nauce u swoich uczniów.**

Red.: Jaki był Pana ulubiony przedmiot w podstawówce?

P.Cz.: **Oczywiście wychowanie fizyczne.**

Red.: Jakiego przedmiotu Pan nie lubił?

P. Cz.: **Najbardziej nie przepadałem za fizyką.**

Red.: Jak zaczęła się Pana przygoda ze sportem?

P. Cz.: Swoją przygodę ze sportem zacząłem w młodym wieku, gdzie trenowałem przez parę lat koszykówkę. Później chodziłem do liceum o profilu sportowym, a następnie studia.

Red.: Jakie jest wymarzone miejsce, do którego chciałby Pan pojechać?

P.Cz.: Miejsc jest kilka, ale najbardziej chciałbym odwiedzić Indie.

Red.: Muzyka, którą Pan słucha?

P. Cz.: Nie mam ulubionego rodzaju muzyki. Słucham to co wpadnie mi w ucho.

Red.: Pana pasje i talent - w jaki sposób je Pan realizuje (lub jak spędza Pan wolny czas)?

P.Cz.: Przede wszystkim swój wolny czas staram się spędzać z rodziną.

Red.: Jaki jest Pana ulubiony deser lub potrawa?

P.Cz.: Stawiam na tradycyjną polską kuchnię.

Red.: Jaki sport lubi Pan uprawiać?

P.Cz.: Koszykówkę, piłkę nożną, a przede wszystkim jazdę na rowerze wspólnie z synem.

Red.: A teraz zwykła ciekawość. Może nam Pan coś opowiedzieć o Swojej rodzinie?

P.Cz.: Jestem szczęśliwym mężem i tatą. Żona Anna, syn Szymon.

Red.: Serdecznie dziękujemy za wywiad i życzymy wielu sukcesów i satysfakcji w pracy zawodowej oraz w życiu prywatnym.

Wywiad przeprowadzili:
Wanda Garska i Szymon Podjacki

JUŻ NIEPOTRZEBNE, czyli dlaczego schroniska są pełne porzuconych psów i kotów

Jak to się dzieje, że tylu ludzi marzy o zwierzaku, a później go porzuca. A przecież o zwierzęta powinniśmy się troszczyć.

W 8 klasie Mańka miała mnóstwo nauki, ale gdy w domu, pod koniec jesieni, pojawił się pies, udawało jej się godzić wszystko : i szkołę, i obowiązki domowe, i zajęcia dodatkowe i psa. Wychodziła z nim na dwór przed szkołą i po szkole.

Jej mama była w szoku, że zapał do zwierzaka tak szybko minął. Właściwie już na wiosnę musiała kilkakrotnie budzić córkę, by wyszła z psem na spacer przed szkołą. Po szkole było jeszcze gorzej. Mańka, owszem, chciała iść na dwór, ale bez psa, bo umówiła się z koleżankami. No cóż...

Saba miała być do wielkich sukcesów. Miała wygrywać wyścigi. Była zadbana, rozpieszczana. A potem w czasie zawodów – wypadek, kontuzja. I z dnia na dzień okazało się, że na Sabie nie będą już jeździli najlepsi. A stajni nie stać na utrzymywanie kalekiej pupilki.

Konia sprzedano do rzeźni. Pojedzie na południe Europy.

Saba jeszcze o tym nie wie. Myśli, że jedzie do weterynarza. Albo do innej stajni. Może to i dobrze, bo mogłaby nie przeżyć podróży, tak jak wiele innych koni, które giną uduszone w nieludzkich warunkach w transporcie. Już niepotrzebne.

Kaśka marzyła o kocie. W końcu dostała kotka. Małego, puszystego. Była zachwycona. Poila go, karmiła, dbała o niego. Jej młodsza siostra woziła kotka nawet w wózku dla lalek.

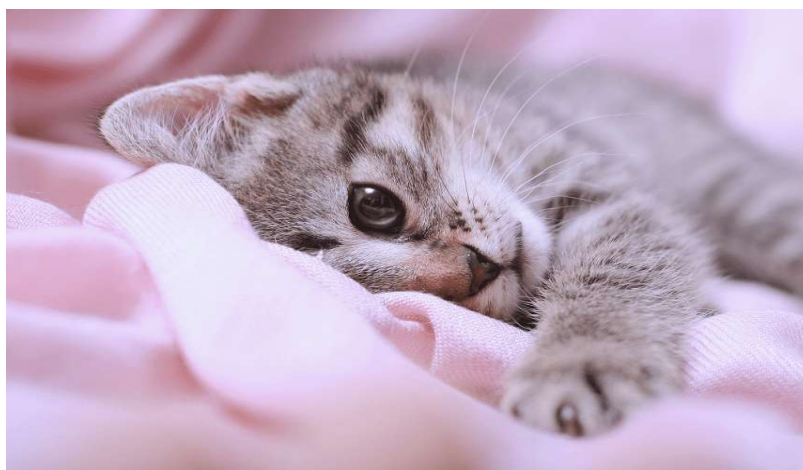
Ale kot urósł. Nie przechodził już tak śmiesznie pod krzesłem. Uciekał, gdy Weronika wkładała go do wózka. Potem okazało się, że kot ma pchły. Kaśka musiała zapłacić za preparat na pchły z własnego kieszonkowego. Gdy wyjeżdżała na obóz, kompletnie nie wiedziała co zrobić ze zwierzakiem. Zostawiła ten problem rodzicom...

Podczas pobytu na obozie Kaśka zauważyła kręcącego się koło ich domku kota.. Właścicielka ośrodka powiedziała, że zostawili go tu ludzie, którzy pod koniec czerwca wynajmowali u niej domek. Niby fajna rodzinka, a tu taka niespodzianka... Przecież nie zapomnieli zwierzaka?

To nie do pomyślenia... Po prostu okazał się w pewnym momencie niewygodny i zostawili go.

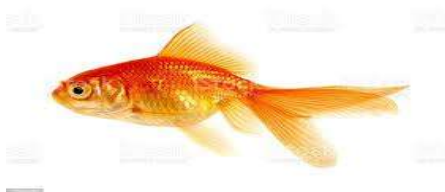
- *Wzięłam go do domu* – opowiadała właścicielka ośrodka Kaśce i jej koleżankom. - *Szkoda mi się go zrobiło. Taki ułożony, grzeczny. Choć czasem myślę, że jest smutny. Nietrudno się domyśleć dlaczego.*

Kaśka w tym momencie pomyślała o swoim kocie. I nie były to zbyt miłe myśli.

CO MOŻNA ZROBIĆ, BY POMÓC ZWIERZAKOM ?

Zadbaj najpierw o własne zwierzęta. W twoim domu! Wyprowadzaj psa, dbaj o kota, czyść klatkę kanarkowi, zmieniaj wodę rybkom. Nie zapominaj o wizytach u weterynarza, na które z pewnością rodzice dadzą ci pieniądze - wystarczy, że wyjdiesz z taką inicjatywą.

Jeśli marzysz o zwierzaku, rozmawiaj z rodzicami. Ale pierwszą rzeczą, jaką musisz zrobić, to udowodnić, że jesteś odpowiedzialny, zorganizowany. I nie marz o zwierzaku, np. psiaku z hodowli - w schroniskach czeka mnóstwo wspaniałych zwierzaków, trzeba je tylko pokochać!

Nie traktuj zwierząt jak zabawki. Twój zły dzień nie może odbić się na twoim zwierzaku.

Zastanów się nad zorganizowaniem zbiórki pieniędzy na zwierzaki, np. przebywające w pobliskim schronisku.

Możesz dowiedzieć się, czy możesz być wolontariuszem w schronisku. Zgodę na to muszą wyrazić twoi rodzice.

Nie kupuj kosmetyków testowanych na zwierzętach.

ZWIERZĘTA TEŻ CZUJĄ BÓŁ !

Czasami wydaje się, że nie wszyscy właściciele zwierząt zasługują na miano ludzi. Zwierzęta gdy są krzywdzone, czują ból. Odczuwają samotność, gdy są zaniedbane.

W żaden sposób nie potrafią tego powiedzieć. Musimy brać je pod ochronę, zajmować się nimi, troszczyć się o nie. One potrafią się odwdzińczyć. Jak? Mruczac przymilnie lub liżac nas po ręce.

Od redakcji (na podstawie czasopisma Victor Junior nr 10/2020)

NIETYPOWE ŚWIĘTA W PAŹDZIERNIKU

1.10. - Dzień Osób Starszych

Dzień Muzyki

Światowy Dzień Ptaków

Międzynarodowy Dzień Pracownika Ochrony Zdrowia

2.10. - Dzień bez Przemocy

Światowy Dzień Zwierząt Hodowlanych

3.10. - Dzień bez Kamizelki Kuloodpornej

4.10. - Międzynarodowy Dzień Arki Noego

Dzień Zwierząt

Dzień Uśmiechu

- 5.10. - Światowy Dzień Nauczyciela
- 6.10. - Światowy Dzień Mieszkalnictwa
Dzień Polskiej Harcerki
- 7.10. - Dzień Taczki
- 8.10. - Światowy Dzień Habitatu
- 9.10. - Dzień Pisania Listów
Światowy Dzień Poczty i Znaczka Pocztowego
- 10.10. - Dzień Zdrowia Psychicznego
Europejski Dzień Przeciw Karze Śmierci
- 11.10. - Dzień Jaja
Dzień Dziewczynek
- 12.10. - Dzień Bezpiecznego Komputera
Światowy Dzień Opieki Paliatywnej i Hospicjów
- 13.10. - Dzień Ratownictwa Medycznego
Dzień Dawcy Szpiku
- 14.10. - Dzień Edukacji Narodowej

- 15.10. - Dzień Mycia Rąk
Dzień Dziecka Utraconego
- 16.10. - Dzień Papieża Jana Pawła II
Światowy Dzień Żywności
Światowy Dzień Chleba
- 17.10. - Międzynarodowy Dzień Mediacji
Międzynarodowy Dzień Walki z Ubóstwem
- 18.10. - Święto Wojsk Łączności
Dzień Poczty Polskiej
- 19.10. - Dzień Normalizacji
- 20.10. - Dzień Kontrolera Ruchu Lotniczego
Światowy Dzień Statystyki
- 21.10. - Dzień bez Skarpetek
Międzynarodowy Dzień Odpoczynku od Świętowania
- 22.10. - Dzień Caps Locka
Światowy Dzień Osób Jąkających
Dzień Praw Rodziny
- 23.10. - Światowy Dzień Spadającego Liścia

- 24.10. - Dzień bez E-Maila
Światowy Dzień z Otyłością
- 25.10. - Światowy Dzień Makaronu
Dzień Ustawy o Ochronie Zwierząt

Dzień Kundelka

26.10. - Światowy Dzień Donacji i Transplantacji

27.10. - Światowy Dzień Dziedzictwa Audiowizualnego

28.10. - Międzynarodowy Dzień Animacji

Dzień Odpoczynku dla Zszarganych Nerwów

29.10. - Międzynarodowy Dzień Łuszczycy

30.10. - Dzień Spódnicy

Święto Napojów Wyskokowych

31.10. - Dzień Oszczędzania

Halloween

Od redakcji

RECENZJE DO NOWYCH KSIĄŻEK ZAKUPIONYCH W RAMACH "NARODOWEGO PROGRAMU ROZWOJU CZYTELNICTWA"

W tym numerze chcemy zachęcić wszystkich do przeczytania książki Renaty Piątkowskiej pt.: "Hebanowe serce".

Rzadko zdarza się, by książka dziecięca była tak przejmująco aktualna. Autorka pokazuje, że przybysze z gorszej strony świata to nie tylko problem, ale także ludzie o konkretnych twarzach z własną, często niezwykłą historią.

To mosty łączące dwa odległe lądy. Śledząc losy bohatera, dowiadujemy się, jak z perspektywy dziecka wygląda nielegalna, śmiertelnie groźna podróż. Poznajemy jego marzenia i nadzieje na lepsze życie. Jakkolwiek się ono nie potoczy, nie chcielibyśmy chyba

znaleźć się na miejscu tego chłopca...

Jedno jest pewne - ta książka nie pozwala czytelnikowi pozostać obojętnym. I w tym tkwi jej siła.

W książce Renaty Piątkowskiej poznajemy losy małego chłopca, dla którego rodzice sprzedali wszystko, co mieli, zaryzykowali życie; chłopca, dla którego rodzice chcieli lepszego życia - bez strachu, bólu i grożącej śmierci.

Wierzę, że historia Omenki będzie dobrym pretekstem, aby opiekunowie podjęli z dzieckiem temat - obecnie tak aktualny i rodzący wiele pytań - jakim jest ucieczka całych rodzin z krajów ogarniętych konfliktem zbrojnym przez Morze Śródziemne do bezpiecznych portów europejskich.

Zapraszamy do lektury !!!

Opracowało Koło Przyjaciół Biblioteki

WIADOMOŚCI Z BIBLIOTEKI

Nasza szkoła przystąpiła w tym roku do czytelniczego projektu organizowanego przez Miejską Bibliotekę Publiczną im. Aleksandra Skulteta w Tczewie pt. „Czytelniczy Rejs”.

Projekt trwa do końca listopada, biorą w nim udział uczniowie klasy IV B i VI B. Każdy czytelnik musi przeczytać minimum 3 książki z MBP i 3 z naszej biblioteki szkolnej. Uczestnicy projektu zbierają naklejki, wezmą udział w spotkaniach z autorami literatury dziecięcej (online) a na zakończenie projektu wezmą udział w losowaniu nagród.

Miłej lektury i powodzenia na losowaniu!!!

Opracowali członkowie Koła Przyjaciół Biblioteki

Czytelnictwo we wrześniu

Klasa	Średnia przeczytanych książek na jednego ucznia	Uwagi
IA	-	
IB	-	
IIA	0	Najgorzej czytająca klasa
IIB	1	
IIIA	1,3	
IIIB	0,8	
IVA	1	
IVB	1	
VA	0,9	
VIA	0,9	
VIB	1,4	<u>Najlepiej czytająca klasa</u>
VIC	0,7	
VIIA	0,9	
VIIB	0,8	
VIIC	0,9	
VIIIA	0,6	
VIIIB	0,9	

Najlepszy czytelnik we wrześniu - Szymon Podjacki - klasa VI B
(przeczytał 5 książek)

Serdecznie gratulujemy i zachęcamy do naśladownictwa !

Strefa śmiechu

Pani pyta dzieci: - Powiedzcie mi dzieci jakieś zwierzątko na **A**. Jasio wstaje i mówi: - **A** może to karp? - Nie Jasiu, siadaj. No dobrze powiedzcie mi teraz zwierzątko na **B**. Jasio na to: - **Być** może to karp? - Jasiu za drzwi! Jasio wychodzi. - Powiedzcie mi teraz zwierzątko na **C**. - Nagle drzwi się otwierają i Jasio mówi: - **C**zyżby to był karp?

Początek Roku Szkolnego. Mama pyta swego synka:

- Kaziu, jak się czujesz w szkole?
- Jak na komisariacie: ciągle mnie wypytują, a ja o niczym nie wiem.

Proszę pani, czy można być karanym za to, czego się nie zrobiło?
Nie Aniu, w żadnym wypadku.
To dobrze, proszę pani, bo ja nie zrobiłam pracy domowej.

Od redakcji

Gazetkę redagują pod opieką pani Zdzisławy Mszanowskiej:

Szymon Podjacki – red. naczelny, Wanda Garska, Kinga Bobrowska, Julia Gawrońska, Irena Armatowska, Małgorzata Michalak, Nikola Szulc.

Opracowanie graficzne – pani Dorota Żyśko.